

[NIEUGRUNTOWANIE *sb n*

A sg nieugruntowani(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

To, czemu brak trwałości, umocnienia, pewności [czego]:

*W połączeniu szeregowymi: Wiele bywa y było około tego [troski o żebraków] v nas mowy y ftánowienia/ á iednák do exekucyey y wykonánia nie wżytkim fporo/ prze niepilność y nieftátek y nieugruntowanie fercá nálezego do tákicy Bozkicy poślugi *SkarKaz 1597/731b.**

Cf **UGRUNTOWANIE**

MK